

Netværksdag 12. september 2009

Diplom overrækkelse til 3 grønne Kirker

Tale ved Biskop Sofie Petersen, Grønlands Stift

Om man sidder ombord på en båd i munden af Godthåbsfjorden, kører hundeslæde på isen oppe i Thule, går og snuser til de forskellige lugte på en skovtur i Ulvshale, sidder ved Genevesøen og kigger på de omgivende bjerge eller går langs Odense Å så kan man ikke andet end prise sig lykkelig over at dette er givet os. For det er godt. Skaberværket er skønt og og livet er dejligt. ”I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var.” (Genesis 1,1 og 31)

Alt det forunderlige er givet os og det skal vi passe på. Ikke kun for vor egen skyld men for alle levende væseners skyld.

Når jeg står i en grøntafdeling i et supermarked eller en blom-sterbutik bliver jeg helt salig, alle de gode sager man kan købe. Gid jeg også havde det udvalg derhjemme og så til den pris. Der-hjemme kan flyfrisk creme fraiche eller en liter letmælk i stedet for den langtidsholdbare friste og selvfølgelig må du betale pri-sen. Om du vil have jordbær, eksotisk frugt og grønt og smukke blomster at se på i januar måned. Det hele er op til dig selv og din samvittighed og om du føler ansvar for dine omgivelser.

Ansvarlighed for vore omgivelser gælder ikke alene vor natur, men i allerhøjeste grad vor næste og hans mulighed for anstændigt liv. Fangeren i Qaanaaq/Thule, Vesterhavsfiskeren, samnen i Nordnorge som lever af sit rensdyrhold, familien i Malawi som lever af majsdyrkning, læreren fra Tuvalu i Pacific.

I vor del af verden er det så om så med kærlighed til næsten, i hvert fald hvis der er risiko for at vi selv skal undvære noget for at andre kan have det godt. Vi giver vel alle til forskellige velgørende formål og føler at vi har gjort vores. Men så let kan vi ikke komme om ved klimaændringerne; der skal vi gå mere dras-tisk til værks. Der skal handles af hvert enkelt af os som privat-personer og som kirke.

Og det er netop hvad de grønne kirker har gjort – I har taget et beundringsværdigt skridt – et skridt til efterfølgelse. Ikke alene for jeres egen menighed, men for alle kirker og det samfund som kirkerne er en del af. Og i det er EnergiTjenesten en suveræn medspiller, for uden jeres hjælp og medvirken har det ikke kunne realiseres.

Det, som vi i årtier har taget for givet og som en selvfølge, og har set på som noget, der ikke kan ændres, er det ikke mere, så der må tænkes i nye baner, hvilket I har været pionerer for her i Danmark og som jeg håber, vil brede sig som ringe i vandet - det er et efterfølgelsesværdigt skridt, I har taget.

Og efterfølgelse er netop hvad vi skal gøre. Vor Herre sagde ”Følg mig”, da han kaldte sine disciple og de fulgte ham, også i ord og gerning. ”Du skal elske din næste som dig selv” sagde han en gang til sine disciple og disse ord siges også til os. Næsten er ikke alene din nærmeste, bekendte og landsmand, nej vor næste er også fangeren, fiskeren, samnen, majsdyrkeren og manden fra Tuvalu. Skønt vi ikke lige møder ham, så er vi som kristne forpligtede på at arbejde for at han også kan have et respektabelt liv.

Det gælder for os alle, ikke alene os i Folkekirken, men for alle kirker, for klimaspørgsmålet er også økumenisk, hvorfor bl.a. Kir-kernes Verdensråd er kommet med udtalelser herom. Det er et must at

kirkerne er opmærksomme på klimaændringerne og dens følger, og i det spørgsmål arbejdes der tværreligiøst, hvilket er nødvendigt, da det er én og samme klode, vi lever på og skal tage vare på.

Derfor samles vi i forskellige fora og beder for at vi kan gøre en forskel og gør opmærksom på at der altid er et håb, når man fore-ner sig og samarbejder.